

Előfizetési árak:
 Évesre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy órá . . . — „ 86 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap
 azétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1-56 szám
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek től

Bösz Hegedüs.

Pécs, 1895. június 15.

A napokban foglalkoztunk e helyen azzal a válaszszal, melyet Krieghammer báró, közös hadügyminiszter adott a magyar delegációnak a harmadik katonai akadémia kérdésében hozott tavalyi határozatára. Ez a válasz tudvaleg abban kulminál, mikép a közös hadügyminiszter eddig nem volt abban a helyzetben, hogy a Magyarországon felállítandó harmadik katonai akadémia tervei- és költségvetésének elkészítésére megszavazott 40.000 frt hitelt igénybe vehette volna.

A delegáció hadügyi albizottsága tegnap tárgyalta ezt a miniszteri választ s Krieghammer úr kifejtette az okokat, tulajdonképpen pedig az ürügyeket, melyek őt a delegáció múlt évi határozatának semmibe vevésére indították. Az egész indokolás magán hordja azt a jelleget, amire a magyar ember taláiban alkalmazza azt a közmondást, hogy „nem akarásnak nyögés a vége“, s ennek a jellegnek felel meg a jövő teendőkre vonatkozó végkövetkeztetés is, a mire a hadügyminiszter kilyukadt.

Megengedi ugyanis nagy kegyesen Krieghammer úr, hogy a delegáció megújithassa a tervezet elkészítésére vonatkozó tavalyi határozatát, de azzal a hozzáadással, hogy a harmadik katonai akadémia felállítása nem sürgős.

Az ilykép javasolt határozat mellett aztán természetesen a közös hadügyi kormányzatnak teljesen szabad keze lenne arra nézve, hogy a delegáció határozatát csak akkor hajtsa végre, amikor neki tetszik, a mi tekintve a fő-fő katonai urak eddigi hangulatát ez iránt a mi delegátusaink által óhajtott harmadik akadémia iránt, egyértelmű az ügynek „ad graecas Calendas“ elhalasztásával. Jól jegyezte meg erre a javaslatra Horánszky, a delegáció lágyemeleg ellenzéké-

nek szónoka, hogy inkább ejtsék el egészen ennek az akadémiának a kérdését, de ne blamirozzák magukat az olyan határozatok hozatásával, amelyeket komolyan úgy sem vesz senki.

Folkelt erre Hegedüs Sándor, a hadügyi bizottság veterán előadója és határozati javaslatot nyújtott be, hogy az akadémia felállítása a delegáció tekintélyének megóvása szempontjából sürgősnek mondassék ki. Nagy szenzációt idézett elő ez az ellenjavaslat annak az előadónak a szájából. kitől eddig megszoktuk, hogy a katonai körök intencióinak hű tolmácsolója legyen s ráadja az alkotmányos szentelvtizet mindarra, amit azok a körök akár velünk, akár ellenünk keresztülvinni elhatároztak.

Ez a hű mameluk most egyszerre megembereli magát s ellentmond a hadügyminiszter pozíciójának; ebből nagy dolog lesz, akárki is meglássa! Most már kétségtelen, hogy a Rájk-krixminiszter elől minden kibuvót elzártak s Krieghammer úrnak nem lesz más választása, mint vagy otthagyni a hadügyministerséget, vagy rögtön megcsinálni a magyarországi közös katonai akadémiát!

No hát a kik így gondolkoznak, azok alaposan fognak csalatkozni s a csalódás keserűségét naivitásuk büntetéseképp meg is érdemlik.

Mi a legkevésbé sem lelkesülünk az olyan katonai akadémiának Magyarországon való felállítása iránt, a milyenért a mi delegációnk s a közös hadügyminiszter közt ez az ádáz harc folyik, mert ez is szakasztott mása lenne a másik két sült német akadémiának, azzal a hadsereg magyarsága egy szemernyit sem nyerne, költségvetés pedig okozna busásan.

De hát a mi derék delegációnk nem is azért tűzte napirendre ezt a magyarországi katonai akadémiát, mintha ezzel a hadsereget magyarosítani s így egyik nemzeti aspirációnkat kielégíteni akarta volna; a világerő sem, hanem azért, hogy

ezzel a Magyarországon felállítandó osztrák akadémiával betömhessék azoknak a száját, a kik magyar tannyelvű katonai akadémiáért kiabálnak, mert hát ezek veszélyeztetik lármájukkal a szabadelvű pártot.

A közös hadügyminisztert azonban ez a láрма éppen nem alterálja, miatta verhetik a mellüket a kurucok a magyar országgyűlésen, azzal nem törődik; a delegáció azért megszavazza hűségesen az ő progresszív budgetjét s ez a fő, a többi az Schmar! Ezért aztán nem akar kötélnek állani s a szabadelvű pártot egy Magyarországon felállítandó német akadémiával, mely a kontemplált formában csakugyan fölösleges, a hinárból kissegiteni.

Ha már most a magyar delegáció többsége beadja a derekát s visszaszívja tavalyi határozatát annak kijelentésével, hogy a harmadik akadémia felállítása nem sürgős, akkor hosszú orral lesznek kénytelenek visszatérni Budapestre s a szabadelvű pártban kiüt a ribillió. Ezt meg kell akadályozni minden áron s ebből a célból rendeznek Bécsben egy kis festett háborút, a melyben — mint Feszty körképénél — a laikus publikum nem képes megkülönböztetni meddig tart a valóság s hol kezdődik az illúzió.

Ezért ugratott ki a porondra Hegedüs lovag a sürgösségi indítvány dárdájával, hogy megmentse a delegáció becsületét. Milyen szép is lesz itthon beszámolni azzal, hogy elveszett bár minden egyéb, de a becsület megvan mentve: agyonhatároztuk a Rájk-krixminisztert, a ki most már kénytelen lesz elkészíteni a harmadik akadémia tervezetét. Bizonyára lesz is neki annyi sütnivalója, hogy jó borsosra fogja csinálni a költségvetést, akkor aztán újra adhatjuk a hazamentő kurucok hálás szerepét: megtagadjuk az igényelt nagy költséget, — és így a kecske is jóllakik, meg a káposzta is megmarad.

Ez a története jó Hegedüs lovag bösz ki-rohanásának. — Tapsoljatok!

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A kamarás-kisasszony.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Csak Balzac modelljei lehetnek olyan bizarr gondolkozásu, ideges, de mindig finom lelkű alakok, mint amilyen a sudártestű, szőgszinhaju Eplényi Terka, ki ismeri a modern kultur-bölcsész Guizot és a hypermaterialista Zola könyveit, olvassa a Sue rémületet keltő történeteit, kedveli jó Ilosvai Péter uram verses krónikáit; — ki a rapière-palcát épp oly ügyesen forgatja, mint a piknikező bourgeoisie lányok a csillag kötötűt, ki a keményszájú paripát épp oly bravórral fékezi meg, mint az a legszebben galoppírozó ércizmu huszárlieutenant; ki él-hal a nagyuri konyhák inycsiklandó delicatesséiért, egy szóval testestül-lelkestül modern nagyvilági hölgy, aki szkeptikus felfogásával minden szépnak és jó-nak meg tudja élvezni a kellemét. Csak egy van, amit nem szíves s ez a — férfiú; ez a szörös ábrázatu, civilizált ósallat, ki az ő nyughatatlan intelligenciájánál fogva magának praejudikál minden jogot, a nőt pedig nem tekinti másnak, csak obiectum deliciarum-nak.

Huszonhat éves volt már, mikor a dobai földesúr megkérte a kezét. Mindenki biztosra vette, hogy a gögös Eplényi lány most végre engedni fog a férfiak iránt táplált ellenszenvéből s az ezerholdas dzsentrit nem fogja kikoszorózni. De a dobai birtok urát ugyanazzal a gunyos, hideg mosolylyal utasította el, mint a többi kérőit:

— Léha, közönséges atómjai maguk a terem-tésnek, — mondá neki, — kik az asszonyban csak a materialitét, a béte humainet látják meg s a nőtől mindannyian csak ugyanazt az egyet akar-ják, a mit a maguk nyelvén szeretetnek neveznek.

.. Keresse szenvedélye, önzése tárgyát azok között a modoros, gondtalanul nevetgélő lányok között, kik öntudatlanul praedestinálják magukat a másik nem rabjaivá, mert ezeknek életfeladata a szorosan vett szervéleti translatió ösztönszerű közvetítésénél tovább már nem terjed. Csak az ilyen nő van arra alkotva, hogy a maguk életébe boldogságot vigyen, vagyis helyesebben, hogy a férfiú fizikai életében a természetű számára rendelt helyet betöltse . . . Fölöttem nem az anyag, de az esprit, a szellem dominál csak!

A laktópános, glacékeztűs férfiú ebből az a k a d é m i k u s észjárásra valló beszédből nem értett többet, mint azt, hogy az Eplényi Terka alig lesz valamikor az ő felesége.

— Bocsánatot kérek Terka nagysám, — hebegé klakkját simogatva, — hogy ilyen cugemein tárgygyal hozakodtam elő; igazán sajnálom meggondolatlan lépésemet. Kisztihand.

Aztán egy divatos fejbiccentéssel köszönve kilépett a szobából s a lépcsőkön lefelé sietésben így dörmögött magában:

— Szerelmeskedj te csak a szellemeiddel, azok legalább nem fogják lecsókolni arcodról a festett virágokat, habaha . . . eszelős, habaha . . . örült, habaha . . . Nekem olyan szellem kell, akit meg lehet ölelni, habaha! . . .

Eplényi Sámuel kamarás ur ő méltósága a tapétás erkélyszobában affelől tárgyal nejjével, hol töltse az idej fűzőszegont.

— Talán a magas Tátrára mennék kedvesem, — indítványozza a kamarás ur, — emlékezhetsz arra az ezelőtt négy évvel ott töltött egy havi időre, mily kellemesnek találtad te az ottani mérsékelt hideg klímát?

— Igazad van apa, — mondá a szobába lépve Terka kisasszony, ki eddig a verandán egy terebé-

lyes filodela galyai mögé rejtett kosárszékből Marcel Prevost „Les Demi Vierges“ című szenzációs könyvét lapozgatva a nyitva álló ajtószárnyakon keresztül a beszédet meghallá, — igazad van, hogy kedvesen emlékszünk vissza a fenyűillatos, csodás aromákkal teli tátrai levegőre, a csorbai tó hullámainak altató zaongására. En szivesen megyek veled apa a Tátrára.

— Számomra tengeri fürdőt javasolt házi orvosunk, — veté kőbe férje felé fordulva Eplényinél ő méltósága, — hisz tudja édes öregem, hogy az ideg-bajom . . . azok a rettenetes gerincgyántalmak . . . ah, máris nervóz vagyok, ha csak rájok gondolok is! En sokkal kényelmesebbnek gondolom a modern berendezésű fényes Ostendét, mint a tátrai fürdőt. En fin kedvesem, ne feledjék el, hogy császári és királyi kamarások vagyunk s annyit legalább megtehetünk a rangunkért, hogy világfürdőbe megyünk, ahol az ember bátran ismerkedhetik meg bárkivel; nem kell félni attól, hogy rangunkon aluli nép közé keveredünk. Ah máris nervózzá tesz ez a formidable gondolat!

— Csak ne légy nervós galambom, — mosolygott a kamarás ur — inkább elmegyünk Ostendébe, ha már az orvosod úgy akarja.

— Ah adorable vagy édesem, — ömleng a méltóságos asszony férje kezeit szorongatva, — még mindig az az elegáns, elősékeny gavallér maradtál, aki házasságunk első évében valál. Ilyen csak egy s ületett ur lehet, kit e tekintetben semmiféle kapasskodó parvenu, vagy elméleteken kérődző lateiner meg nem közelíthet. Merci drágám. Tehát holnap megrendelem a ruhákat a magam és a Terka számára s két hét múlva indulunk.

— Az indulás napja egészen a tetszésedtől függ galambom, — udvariaskodott a méltóságos ur, — addig majd én is rendbe hozom ispanommal a gazdaság körüli teendőket. Bajos dolog lesz most erre az új emberre bizni a birtok kezelését, hisz alig van nálam fél év óta. De bízom az ügyességében és

* **Manlicher-puska a népfőlkedőknek**

A honvédelmi miniszterium a népfőlkedő-zászlóaljkat a jelenlegi Werndl féle fegyverek helyett Manlicher puskákkal akarja ellátni. A honvédelmi miniszteriumban most folynak a tanulmányozások az iránt, hogy első sorban melyik népfőlkedő zászlóalj, illetőleg népfőlkedő-osztályok kapjanak új fegyvert, mert a miniszterium legelőbb azokat a zászlóaljakat akarja Manlicher-puskákkal ellátni, melyek háboru esetére az első harcvonalra vannak kiszemelve és a rendes honvédcsoportokkal egyidejűleg, illetőleg együtt fognak bevonulni. — Ezeket a népfőlkedő zászlóaljakat egyszerűen új felszereléssel és fűttelen puskaport használatával szükséges egyből szerezni, valamint új, kiegészített ruházattal fogják ellátni úgy, hogy e csapatok ugyasólván egy rangban lesznek a rendes honvédcsoportokkal, a minthogy ezekkel egyenlő teendőket és feladatokat fognak ellátni is. A miniszterium ezt az egész reformot fokozatosan körülbelül öt év alatt akarja keresztülvinni. A reform költségei együttvéve meghaladják a két millió forintot, mely összeg legfeljebb 3—4 év alatt lesz fedezendő. Az új felszerelés által a népfőlkedők eddigi Werndl-fegyverzetét főlegessé válik a ezeket nehogy az amugy is szűk és elégtelen tartalék fegyverraktárakban kelljen tartani, valószerűleg a lomtárba dobják avagy potom áron eladják. Megjegyzendő, hogy a népfőlkedők ruházatának és felszerelésének megújítására, illetőleg kiegészítésére nem a honvédség régi ruhái és felszerelése fognak felhasználni, hanem e végből egészen új fegyver-, felszerelés- és ruházat megrendelések fognak történni. A népfőlkedői lovasság körében a felszereléseket részben szintén megújítják és kipótolják, de ez csak kisebb méretű lesz és aránylag kicsiny kiadást fog okozni.

H i r e k.

Pécs, 1895. június hó 15.

— **(Városi közgyűlés less)** f. hó 24-én, hétfőn, melynek a többi közt egyik legfontosabb tárgya a király-utca 2. sz. Heindlhoffer féle ház megvásárlásának ügye lesz, ami elengedhetlenül szükséges, ha a városház kibővítésére akarnak gondolni.

— **(Záróvizsgálatok.)** A „Miasszonyunk“-ról nevezett nőszárda iskolában a vizsgálatok a következő sorrendben fognak megtartatni: a belső elemi iskolában f. hó 17-én az I. és II., 18-án a III. és IV., 19-én az V. és VI. osztályokban; a polgári iskolában f. hó 21-én az I-só, 22-én a II-ik, 25-ikén a III-ik, 26-án a IV-ik osztályban. Az ünnepélyes hálaadó isteni tisztelet f. hó 27-én lesz.

— **(Károsult kerestetik)** cím alatt megírtuk keddi számunkban, hogy valaki a pécsi postánál 20 frtot elhagyott, mit egy élelmes (svindler) hebronfi megtudván, a pénztért jelentkezett, de mivel igazolni nem tudta magát, a pénzt nem adták ki neki. Erre a „F. Z.“, mint az általunk állítólag meg-

becsületében. Ugy-e ti még nem is ismeritek az új ispánt, Ulrich urat?

— Nem is vagyunk rá kíváncsiak, — felelé hirtelen a méltóságos asszony — ez is csak olyan, mint a többi alárendelt állású apró ember: alázatos és ravasz, a modora sértő, szegletes; a külseje meg pláne parasztos. Ah máris nervóz vagyok, ha rá gondolkodom!

— Hagyjuk abba hát, — vágott szavaiba a kamarás ur — én azonnal fogatok s kimegyek a pusztára az ispánnal egyről másról értekezni. Nem tartasz velem Terka?

— Ezer örömmel apa, ugyis szédülök már a sok olvasástól, — mondá ez a pamlagról fölkelve — míg te befogatsz, addig én is készen leszek a toillettemmel. Pá anyus!

— Pá, pá kedveseim, csak aztán a kocsisnak, annak a buta Pierrenek megmondjátok, hogy ne hajtson olyan gyors galoppban mint tegnap; mert előbb-utóbb szerencsétlenség történik veletek. Ah máris nervóz vagyok az aggodalomtól!

— Nyugodt lehetsz kedvesem, nem lesz bajunk.

— Pá, puszi anyám! Ovatosak leszünk, pá!

— Csak vigyázzatok! Ah édes istenem, máris olyan nervóz vagyok . . .

A kocsis a méltóságos ur parancsa szerint két három-három éves sötétszürke félvércsikót fogott a hintóba s a kastély esplanadjába kerülve a lépcsőház ajtaja elé állt a fogattal. Néhány perc mulva Terka már a nyitott carosse-kocsi párnáin várta apját, ki vállán damasztosövű fegyverével csakhamar szintén megjelent s a lovak szügyeit előbb megvereggetve, lánya mellé helyezkedett.

— Erősen tarsd ám a gyepőt Peti, — figyelmezteté indulás előtt a kocsiat, — mert bolond ijedős állatok ezek a félrabok. Ha jól tudom, még nem is voltak hintóba fogva. Indulhatunk!

Már a keréktől majör felé jártak, mikor a réti

sértett zsidó hitfelekezet védő lovagja, csütörtöki számban kegyetlenül nekünk ront s a jó izlés nevében leckéztet, hogy a vallást belekeverjük az egyén büns cselekedetébe s ezzel lerontjuk azt a tiszteletet, melylyel a közönségnek a sajtó irányában viseltetnie kellene. Engedje meg mindemelkelt kedves lapársunk, ha a jóialésről nem nála veszünk leckét, s lapunkat a magunk módja szerint tartjuk a tisztességnek azon a színvonalán, mely a közönségnek a sajtó iránt táplált tiszteletét bizonyára nem fogja lerontani. Az ügy érdemére nézve pedig megjegyezzük, hogy nekünk soha eszünkbe sem jutott a zsidó vallást kisebbíteni, és megtámadott közleményünkben sem akartunk a „hebronfi“ kifejezéssel az illető ifju valására célozni. Igaz, hogy mindenkinek van neve és állása, de hát a kérdéses jeles firmát a legjobb akarral sem jelölhetjük meg név és foglalkozás szerint, mert tudvalevő, hogy az olyan üzleteket, a minőt az az illető megkísérelt, nem szokták a név, foglalkozás és lakcim pontos bemondásával megkezdeni; a nagyreményű ifjunc neve és foglalkozása tehát a történelem nagy kárára az ismeretlenség homályából nem került ki, csak egy ismertető jele volt megörökíthető, s ez az, amit mi, ugy amint kaptunk, adtunk, hogy t. i. „hebronfi“ volt; de legyen meggyőződve tisztelt lapársunk, hogy a postán az illetőnek nem a vallásáról ismerték fel „hebronfi“ voltát, mert hát ez nem zárja ki, hogy más vallás követője is nem lehetett. Arról, hogy a zsidó vallásuak jótékonyági cselekedeteinél vagy kitüntetéseinél sem szokás az illető vallási hovatartozandóságát hangsúlyozni, éppen a „F. Z.“ adhat oktatást legkevésbé.

— **(Pincetűz.)** Veszélyes tűz esetnek volt színhelye tegnap este felé a Ferenciek-utca 13-as számú ház. Vigyázatlanság folytán egy nagy hordó borszesz gyuladt meg, mely aztán sokak szerencsétlenségét okozta. Putter Antal helybeli borkereskedő udvarából borszeszt fejtettek le a pincébe, mikor is ő gyertyával kezében a pincébe ment, megnézni, vajjon a hordó tellik-e már. Alig ért közel a hordóhoz, a könnyen gyuló szesz fellobbant s Putter Antalt, szolgálját s a kiáltásra lefutó háziaszszonyt elborította a kékes láng. Veszedelmes égési sebeket mart a tűz a három egyéne. A tűz színhelyén megjelent Pataky dr. háziorvos és Selényi rendőrbiztos nyujtották az első segélyt. Mindketten teljes odaadással kötözgették a sérültek sajtó sebeit, mialatt a megjelent tűzoltók Trixler rendőrbiztos vezetése alatt a tüzet eloltották. E veszélyes tűznek nem volt más oka, mint a kereskedő gondatlansága, miért nem szerzi be az annyira szükséges tűzbiztonsági lámpákat, akkor aztán hasonló esetek nem fordulhatnak elő.

— **(A Pécsi Polg. Daloskör“)** szerenádja Scholcz Antal sörgyárosnál. Utólag értesítenek bennünket, hogy a daloskör, Scholcz Antal új sörgyarost, névünnepeinek előestéjén, dacára a kellemetlen időnek, Ruepprecht Nándor rendező vezetése alatt, az új sörgyártelepen, szerenáddal tisztelte meg. A daloskör ez alkalommal, görögtűz világítás mellett, három kart énekelt, mire az ünnepelt szívélye-

kanyaruló kövénykerítése mellől egy barázdabillegető röppent a csikók elé, mitől ezek meghökkenve egy pillanatra mintha megálltak volna, aztán a mezei utról a csalitos felé letérve, veszett vágatással ragadták magokkal a kocsi, mely egy utba eső keskeny vizárókban nagyot zökkenve jobb oldalra hajlott s Terka ijedt kiállással fordult ki az ülésből úgy, hogy eszméletét veszítve az iszapos talajon elterült.

A csikók pedig rohantak tovább; míg végre habosra izzadva s elfáradva sikerült őket a közeli falu határában valahogy megállítani.

A méltóságos urnak legelső dolga volt, hogy visszahajtatson oda, hol Terkával a baleset történt. Alig képzelhető, mekkora ijedtség fogta el, mikor a lánynak csak hült helyét találta.

— Lehet, hogy a pusztai cselédek közül valaki észrevette s bevitték az ispánlakásra, — vigasztalá a mégjobban megrémült kocsi, — jó lenne méltóságos uram, ha a majorban keresnénk a méltóságos kisasszonyt!

— Hajts!

Petinek jó előérzete volt, mert csakugyan a majorban találták meg Terkát, kinek kissé megkéült halántékára egy nőséled rakott nedves borogatást.

— Hogy kerültél ide lány, — kérdé tőle megkönnyebbülve a kamarás ur — van-e valami nagyobb bajod, ugy-e nincsen, szólj?!

— Egy fiatal férfi, gondolom az ispánunk talált rám, ki a csalitosban járva, meghallotta kiáltásomat s az ölben hozott ide.

— Bravo, manapságtól fogva kétszeres konvenociót adok neki, — felelé lánya mellé üve Eplényi — azonfölül ezeket az ideges állatokat is neki ajándekozom. Ő még fiatal, erős ember, dresszirozza ki őket úgy ahogy akarja. Hál' Isten, csak hogy nincsen nagyobb baj! Pihend ki magadat lányom, de otthon ha csak lehet, ne szóljunk erről a kalamitászról, mert a mama ismét nervóz lesz. Hát az ispán merre van?

— Kezét csokolom méltóságos ur, — mondá a

sen megköszönve a kitüntetését, megvendégelte dalosainkat. — E helyen megemlítjük még, hogy a most rendezett „junialis“ programjából az idő kedvezetlensége miatt kimaradt különféle látványosságokat a közel jövőben tartandó új nyári ünnepélyén fogja a daloskör helyreállítani.

— **(Zászlószentelés Mágocson.)** Urnapján gyönyörű ünnepély folyt le Mágocson. Kora hajnalban mossárlövés, trombita szó állítá talpra a község apraját, nagyját. Ez nap volt az ottani ipartestület zászlószentelési ünnepélye. Mise után kihozták a zászlót a templom előtti térségre és kezdetét vette a szegbeverés aktusa. Az urnapi körmenetben az ipartestület már új zászlója alatt vett részt. Este az ipartestület udvarán rögtönzött sátorban 150 teritékű bankett fejezte be az ünnepséget. A hőgyészi zenekar játéktól megfűszerezett kedélyes vacsorán egymást érték a tósztok. Halvax József plebános a királyra, Schwartz Mátyas ipartestületi elnök a zászlóanyára, Flaschits Józsefné, Szily Pongrác orsz. képviselő a mágocsi ipar virágzására, Csánádi István s. jegyző Kiss Aladár főszolgabíróra, Vajay István orsz. képviselő Halvax Józsefre, mint a mágocsi szellemi élet vezérére üritették poharukat. Vacsora után hajnalig tartó táncra perdült a fiatalság és hajnalban szerenáddal tisztelte meg a zászlóanyát

— **(Tolvaj háziszolga.)** Pataki József kádársegéd, ki Dr. Mihalyt Ernő pécsi jogtanárnál szolgált mint inas, gazdáját többrendbeli bevásárlásnál megkárosította s még ezenfelül meg is lopta. Patakit a kir. törvényszék egy évi börtönre ítélte, mely büntetést a kir. ítélőtábla két évi fegyházra emelte föl.

— **(Veszekedés ördöge)** nyugtalanította f. évi január hó 16-án Csoknya Péter és Putterer Péter karancsi lakosokat. Vajda Sándor házában lakni volt. Szólt a sip, cimbalom, s ép ezt jöttek hallgatni Csoknya, Putterer és Mató József. Csoknya majd Matóval, majd Puttererrel kezdett civakodni, de Schmidt János kibékítette őket, mire Csoknya el is távozott. De mikor látta, hogy azok is megunták a zenét, s hazafelé mennek, utánuk ment, erre Putterer Csoknya Pétert hatalmas birkózás után úgy vágta a földhöz, hogy 20 napig az ágyat nyomta. A kir. törvényszék 1 havi börtönre és 10 frt pénzbüntetésre ítélte Putterer Pétert, ki az ítéletbe bele is nyugodott.

— **(A D. G. T. köréből.)** Publik Nándor a d. g. t. mohácsi ügynökségi hivatalának szállítója Budapestre helyeztetett át.

— **(Az üröghi Gül-Baba.)** A magyar-üröghieknek is van Gül-babajok (rózsák atyja) Wéber János molnár személyében, ki annyira kedvelte a rózsákat, hogy a hol csak rózsátöket látott, ha másképp nem vihette el őket, „ötön vette“ meg, vagyis ellopta. A szenvedélyes rózsátolvajt 6 napi elzárásra ítélte a kir. tábla. Az ügyészség valószínűleg gondoskodni fog majd, hogy Wéber ur cellájában naponta friss rózsák illatozzanak.

Terka körül szolgálatot tevő nőséled, — a téns ispán-ur hátsólván benyargalt a kastélyba, mert azt gondolta, hogy nagyobb a baj s orvosra is lesz szükség.

— Hüh kutyafékom, — hökkent meg erre a kamarás ur — most már én is nervóz vagyok, nemcsak a mama. No lesz dorgatorium, ha véletlenül az ispán neki is elmondta a dolgot.

Terka mosolygva kelt föl a vén bórkanapéról, az ispán ur legényszobájának egyetlen ékességéről s apja nyakát átölelve mondá:

— Ne légy nervóz apa, én már egészen jól érzem magamat s így otthon könnyen eltagadhatjuk a velünk történeteket. Így aztán anyus se lesz majd nervóz . . .

Szürkületkor hazaérve, Terka a közös vacsora után azonnal szobájába vonult. Egész valóját a mai nap eseményei foglalták el s a kiállott kellemetlen izgalmak dacára testében valami különös kéjes bizsergést, olyan édes lankadságot érzett, milyenről eddig fogalma sem volt. Mintha most is ott pihene annak a napsütött arcú, vastagnyaku férfinak izmóktól pattogó erős karjain . . .

Már a Sziriusz jó magasán járt a báránnyfelhős égen, de Terka még mindig a nyitott ablaknál üldögtelt hintaszékében. Valami csudás metempsychoson ment keresztül, egész lényé megváltozott. Megmerzent testében; fázott, aztán meg mintha meggyulna körülötte az egész mindenség. . .

— Itt . . . itt csókolt meg, — susogá, — itt a keblemen, amint a karjain félig alélva pihentem. Mintha égetne ez a csók, mintha perzselne az a forró lehellet, mely akkor ruhám mellfodrára áradt ajakáról. De nem volt-e ez vakmerő visszaélés egy tehetetlen nő gyöngységével?! . . . Mindegy, nem bánom, megbocsátok neki . . .

Az ablakon betóduló éjjeli szellő álomra ingerlő fuvalma lassanként lecsukta az ábrándozó leány

— **(Notórius gazdó.)** Amrein Katalinnak hívják a rendőrség által annyira, ismert gazdót, ki lopásait halomszám úzi. Majd itt, majd ott lop el valamit, — egy pár hétig ül s újra rabol. Folyó év március havában ismét két esete volt a megrögzött bűnösnek. Gyenei Annával volt, beszélgettek, végre délfelé együtt mentek Gyeneiné urának ebédet vinni. Utközben Amrein Mari azzal a kifogással, hogy ő neki más dolga van, visszafordult s elment Gyeneiné lakására, annak keservesen keresett 1 frt 70 krajcárját ellopta. — Ugyanazon hóban történt az is, hogy Balázs Jánosnéval időzvéen, ez utóbbi éjjeli szállást ajánlott fel Amrein Katalinnak, mondván ne menjen már el, ugyanis csunya idő van, meg későre is jár az idő. Amrein Katalin ott maradt éjjelre s míg a ház ura aludt, attól 10 frtot elrabolt. A kir. törvényszék 2 és fél évi fegyházra ítélte a notórius gazdót, ki azonban az ítélet ellen felebbezett.

— **(Tűzoltók mulatsága.)** Abból az alkalomból, hogy a gázyár mellett épült új tűzoltó-sági mászó-torony elkészült, derék önkéntes tűzoltóink, és még derekabb főparancsnokuk, nagyobb-szabású főlavatási ünnepélyt rendeznek, melyet a Scholtz-féle telepen sikeresnek ígérkező táncmulatsággal rekesztenek be. Ugyis az egész alkotmány összetáncoltatott, hadd táncoljunk egyet a tető költségeire is. Az ünnepség és mulatság részletes programját legközelebb adjuk.

— **(Baleset a Dunán.)** Ifj. Majláth gróf a dunagőzh. társaság két kapitányának kíséretében csütörtökön gőzcsónakkal Mohácsra érkezett. A mint a személyszállító hajó pontonjánál kikötni akart, a nagy szél oly erővel vágta a csónakot a ponton elejéhez, hogy az már felborulni látszott. A nagy veszélyt több hajós és szénmunkás észrevette s a veszélyben forgó utazók segélyére sietett. Nagy erőfeszítéssel a pontonhoz kőthették a gőzcsónakot. A munkások jutalomban részesültek. Majláth gróf egy-két órai Mohácsra időzés után a Drávamenti birtokára utazott.

— **(Nagy esőzések.)** Himesháza és Szabar környékén szerdán oly nagy esőzések voltak, hogy a mélyebb fekvésű rétek teljesen víz alatt állnak. Gyengébb jégeső is volt arra, a mi azonban a vetéseknek nem okozott kárt.

— **(A felhőszakadás.)** A Ribay-terasz alatt egy teknővágó oláhcigányt ma délután elnyomott a buzgóság s a hajtincses dáde jóízűket horkolva álmodott „deglatt malacsról“, egylábu libáról stb. efféléiről. Az utcaseprő megirigyli a cigány állapotát s egy öntöző kannával hatalmas tust zudít a more képesfelére, mire ez fölébredve rémülve kiáltja:

— Sent isten, micsoda felhőszakadás ez már megint! . . .

— **(A csuklás gyógyítása.)** A csuklás bajának a gyógyítására eddig ajánlott gyógyszereken, a viziváson és a gyomornak összeszorításán kívül, Pausat orvos most egy újat ajánl. E szerint a hüvelykujjat kell a kis ujjhoz hozzászorítani, ugyanazon a kézen. Eszorítás azonban teljes legyen, és lehetőleg mindkét kézen egyszerre történjék. Ha rögtön alkalmazsák, a

szemeit, ki karjait leeresztve, székében hátradőlve, félig önkívületi állapotban mormolá tovább:

— Megazóllalt bennem a szerves lény, érzem hogy én is nő vagyok, kinek boldogsága a férfi boldogságának szülője. Érzem, hogy szükségem van arra, amit látni vagy megérinteni nem lehet, ami olyan, mint a tiszta levegő, mely nélkül sehol nincs élet a földön s ez a tiszta, ez a szűzi szerelem . . .

Az Eplényiek fürdőzési terve dugába dőlt, pedig a kamarásné ő méltósága még soh'se volt olyanira nervóz, mint éppen most.

— Horrible, irtóztató, — sirdogált a jó urnó, — ilyen botrány, ekkora szégyen! A lányom, egy kamarásnak egyetlen dúsgazdag lánya egy nyomorult peuple-ivadék, egy bagariacsizmás ispán kedvéért képes a rangjáról és szüleiről lemondani. Ah milyen infame dolog ez, megöl a szomorúság!

— Soh'se keseregy lelkem, — vigasztalá a méltóságos ur, a te gondolkodásod ma már csak a muzeumok régiségárába való. A szerelem a legnagyobb demokrata a világon, aki nem ismer rangot vagy kincseket s egyetlen kis pontban hozza össze észak dermesztő fagyát a dél agyvelőket forraló hevével.

Ezek után egy év telt el s már hárman vannak ott a felsőmagyarországi birtokon levő gazdatiszti hajlékban, hol az egész nap danázó, pirospöttyös menyecskekendővel bekötött fejű, mosolygós asszonyka az ellenőr ur ülésben hintálva csókolgatja annak szöke bajuszkáját:

— Édes férjcském te, egyetlen kis hű kutyusom! . . . Pszt, eresszen el gyorsan, a publi sir a bölcsőben, a publi fölébredt!

Aki ismerte valamikor az ekzotikus hajlamu arisztokrata hölgyet, a finom Eplényi Terkát: csudálkozva kérdené, vajon mi hozta őt e tető alá?

. . . A szerelem, ez a zseniális szocialista.

Bérczy Károly.

csuklás kezdetén, azonnal megszünteti a csuklást. Ha később, az eredmény nem olyan gyors. Más módja a csuklás megállításának az, hogy hanyatt fekszünk és szétterpesztjük karjainkat. Az orvosi könyvek, melyeket a közönség egyáltalán nem, az orvosok pedig nem eléggé olvasnak, csudálatos csuklási esetekről tudnak. Bartholin szerint, egy asszony két évig szenvedett a csuklásban, úgy, hogy azt hitték, hogy beléje szállott az ördög. Egy fiatal leány 14 napig tartó csuklásban szenvedett, mely csak alvás közben szünetelt.

TÁVIRATOK.

— **Bankszabadalom meghosszabbítása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lukács László pénzügyminiszter tegnap érkezett Bécsbe a delegáció pénzügyi albizottságának ülésére. Vele ment Enyedi Lukács miniszteri tanácsos is, a ki az illető férfakkal a bank-kérdésben fog értekezni.

— **Miniszterválság a Lajthán túl.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Badeni gróf kijelentette, hogy nem reméli békitő missziójának sikerét. Beavatott körökben Badeni gróftól vélik az új koalíciós kormány egyedüli megalakítójának. Badeni gróf ez idő szerint Galicia helytartója.

— **A delegációkból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A delegáció hadügyi albizottsága mai ülésében letárgyalta a rendes és rendkívüli költségvetést, melynek során Krieghammer b. hadügyminiszter tudatta, hogy a huszmillió kölcsön municiókra, lovassági karabélyokra és gyalogsági tartalék Mannlicher fegyverekre szükség.

— **Belügyminiszterünk Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Perczel Dezső belügyminiszter ma Bécsbe érkezett.

— **Ismét szocialista-pör.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Csizmadia Sándor orosházai munkás a „Népszava“ című munkáslapban Bodoky orosházai főszolgabíró tőkiflkónak, bajzónak nevezte, mert nem engedte meg, hogy a munkások vasárnaponként gyűlésre összejöjjenek. A közlemény miatt a főszolgabíró vádat emelt, minek folytán szokatlan gyorsasággal ma tartották meg ebben az ügyben az esküdszeki tárgyalást. A vádlott nem jelent meg. Az esküdtek rövid tanácskozás után Csizmadia nyilvánosság útján elkövetett becsületsértésben vétkesnek nyilvánították, minek folytán a bíróság öt háromnapos fegyházra és 5 frt pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet azonban nem végrehajtható, míg újabb esküdszék nem hoz verdiktet. Jövő csütörtökön ismét lesz szocialista-pör.

— **Szenzációs lemondási hir.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Cziráky gróf, a közös külügyminiszterium osztályfőnöke, bécsi hírek szerint, a közelebbi napokban benyújtja lemondását.

— **Magyar delegátusok vacsorája.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Bécsben időző magyar delegátusokat tegnap este Jósika Samu b., ő felsége személye körüli miniszter, bankettre hívta magához.

— **Uj kegyelmes ur.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Illetékes helyről jelentik, hogy Andrassy Tivadar gróf legközelebb valóságos belső titkos tanácsossá neveztetik ki.

— **Templomszentelés a fővárosban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosi „Sacre coeur“ nőnevelő-intézet városligeti templomát ma délelőtt szentelte föl fényes segédlettel a hercegprimás. Jelen voltak: Mária Dorottya főhercegnő, Wlassich kultuszminiszter, Cselka vikárius. A főhercegnő és primás távozása után lakoma volt a díszes kolostorban.

Felebbviteli ügyek a pécsi kir. törvényszéknél.

Június hó 17.

1. Bagoly András — Bagoly József délelőtt 8 és félóra.
2. Ifju Kovács Dániel — Mittich András d. e. 8 és háromnegyed óra.
3. Peinits György és neje — ifju Veisz Mór d. e. 9 óra.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzették Pécs saab. kir. város 1895. évi június 16. napján tartott betivására.
Az árak métermázsánként számítottak.
Buzsa 6.80—7.—; kétszeres 6.50—6.60; rozs 6.30—6.40
árpa 6.50—6.70; zab 6.60—6.70; búkköny —, —, —; kukorica 6.80—7.; széna 3.—3.30; szalma 1.60. —
Kínálat: gyenge, mintegy 260 gabona-kocsi volt a piacon.

Szerkesztői üzenet.

Carolus Helyben. Legközelebb sorát kerítjük. De talán lesz még jobb is a ládafiában.
Sz. G. Mágocs. Ajánlatát örömmel fogadjuk. Kérünk gyakrabban effélékből. Csak röviden és gyorsan, az a fő. Üdv.

NYILT-TÉR*)

Természetes csodanővé csodavivő a szobán

ÁGNES

forrás. Legjobb csodái és befolyásai. Kétféle csodát tesz az önmagától szarvokból.

Járva nyíló idején présorvosi gyógyászati bizonyít.

Szét-küldése **Édeskuty L.** (szépség- és ifjúkodik)

← Kapható mindenütt. →

*) Ezen rovat alatt megjelentek nem vállal felelősséget. A szerk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó

Hirdetések.

Házeladás.

Pécs, Petrezselem-utca 8-ik számú

földszintes ház

eladó. — Bővebbet az ott lakó tulajdonosnál.

2464. sz.

tlk. 1895.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbírósa mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy Schwartz Emanuel bezedeki lakos végrehajthatónak, Schneider Ferenc és neje Erhard Margit monostori lakos végrehajthatás szennvedő ellen 1100 frt tőkekötvetelés és jár. iránti végrehajthatás ügyében a dárdai kir. jbiróság területén levő Monostor községben fekvő a monostori 363. sz. telekkönyvben felvett 1245. hszsz. szőlőből alpereseket illető fele részére 112 frt; a monostori 364. sz. tjkvb. felvett 1246/a. hszsz. szőlő s présházból alpereseket illető részére 127 frt; a monostori 616. sz. tjkvb. felvett I. 1/3. telekből Schneider Ferencznét illető részére 698 frt 50 kr. és a monostori 986. sz. tjkvb. felvett 793. hszsz. ingatlanból Schneider Ferencznét illető részére az árverést 101 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi július hó 13. napján d. e. 10 órakor Monostor községben a község-házban** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 11 frt 20 krt, 12 frt 70 krt, 69 frt 85 krt, 10 frt 15 krt készpénzben, vagy az 1881. 60-ik törvénycikk 42. § ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cs. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. jbiróság mint telekvi hatóságnál 1895. évi április hó 4. napján.

Maurer Frigyes
kir. aljárásbíró.

